

Írta:

Azért bizonyos korosztály felett kissé nehezen érthető a ska, illetve annak két irányzata. A Ska-Pécs, illetve a Russkaja lépett fel tegnap, a pécsi Dóm téren. Végül mindkét koncert jól sikerült, ráadásul a 14. icwip meg nem arról szól, hogy ötvenesek ott tomboljanak. Bár azért akadt képviselője az említett korosztálynak is, az összejövetelen. Nyilván vagy a gyermeküket kísérték el, vagy kíváncsi fajták, esetleg régi zenerajongók, akik nem utasítanak el modern irányzatokat, vegyes élményeket.

A képen a Ska-Pécs bandája „pörgeti” a zenét, a színpadon, még sötétedés előtt.

A ska ritmusába, a fúvósok hangjába punkos elemek is vegyültek, amikor a Ska-Pécs „nyomta” a műsort a színpadon. A Szepessy Ignác-szobor lábánál ugyan ez nem mindennapos, de ettől még lehet jó. Az is volt, bár a színpad közepén zajló tolongásban, pogózásban csak a legbátrabbak, legelszántabbak vettek részt.

Hanem aztán, egyszer csak, mint a mesében, megérkezett a Russkaja formáció. Az Ausztriában élő oroszok a Hajó vontatók dalával hangoltak, ami egyszer volt, általános iskolai énekórákat idéztek meg, még brezsnyevi érából. (Csak azért onnan, a sztálini, hruscsovi „buliból” kimaradtam.)

Aztán volt a mezőn, traktor elől menekülők megidézése, ami állítólag a bika üldözését eleveníti fel, tehát majdnem amerikai az érzés. Mindenesetre a kollektív hangulatot hivatott szolgálni. Nálunk ezt sokkal régebben zakatolásnak nevezték, ám ezek szerint más-más alapon, működött a volt béketáborban, bármerre.

Sokáig pislákkolt bennem a lelkiismeret hangja, ha ez nem lenne képzavar. Mert bizony, úgy hittem, jó lett volna értőbben figyelni, amikor az orosz nyelv rejtelseibe próbáltak bevezetni egykoron, lelkes tanerők. Akkor talán többet érthettem volna a szövegekből.

Mire azonban véget vettetek a zenének, aztán indultak haza a legények (meg persze a leányok is), a jó sors sodort mellém egy régi ismerőst, aki egyrészt nyelvtanárként végzett egykor az egyetemen, másrészt orosz származású volt az

Írta:

édesanyja. Na, ő megmondta, senki sem maradt le semmi olyan szellemi üzenetről, ami esetleg számított. Még az sem, aki Gorkijt nem eredetiben szokta olvasni. A hangulat annak ellenére, vagy éppen ezért volt fergeteges. Még a közönség is énekeltek, persze szlávul, de jobbára hangutánzó szavakat, a frontember kedvéért.

Utoljára ekkora sikert a Szovjetunió katonái arattak, amikor keleti irányba elhagyták Magyarországot. Éljen soká a Russkaja!